

[4.21] Πρὸς θεῶν πατρῶων καὶ μητρῶων καὶ συγγενείας καὶ κηδεστίας καὶ ἑταιρίας, πάντων γὰρ τούτων πολλοὶ κοινωνοῦμεν ἀλλήλοις, αἰδοῦμενοι καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους παύσασθε ἁμαρτάνοντες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ μὴ πείθεσθε τοῖς ἀνοσιωτάτοις τριάκοντα, οἱ ἰδίων κερδῶν ἕνεκα ὀλίγου δεῖν πλείους ἀπεκτόνασιν Ἀθηναίων ἐν ὀκτῶ μηνσὶν ἢ πάντες Πελοποννήσιοι δέκα ἔτη πολεμοῦντες.

[4.22] Ἐξὸν δ' ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ πολιτεύεσθαι, οὗτοι τὸν πάντων αἰσχιστόν τε καὶ χαλεπώτατον καὶ ἀνοσιώτατον καὶ ἔχθιστον καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις πόλεμον ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους παρέχουσιν. Ἄλλ' εὖ γε μέντοι ἐπίστασθε ὅτι καὶ τῶν νῦν ὑφ' ἡμῶν ἀποθανόντων οὐ μόνον ὑμεῖς ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἔστιν οὐς πολλὰ κατεδακρύσαμεν» Ὁ μὲν τοιαῦτα ἔλεγεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἄρχοντες καὶ διὰ τὸ τοιαῦτα προσακούειν τοὺς μεθ' αὐτῶν ἀπήγαγον εἰς τὸ ἄστυ.

[4.23] Τῇ δ' ὑστεραία οἱ μὲν τριάκοντα πάνυ δὴ ταπεινοὶ καὶ ἔρημοι συνεκάθηnton ἐν τῷ συνεδρίῳ· τῶν δὲ τρισχιλίων ὅπου ἕκαστοι τεταγμένοι ἦσαν, πανταχοῦ διεφέροντο πρὸς ἀλλήλους. Ὅσοι μὲν γὰρ ἐπεποιήκεσαν τι βιαιότερον καὶ ἐφοβοῦnton, ἐντόνως ἔλεγον ὡς οὐ χρεῖη καθυφίεσθαι τοῖς ἐν Πειραιεῖ· ὅσοι δὲ ἐπίστευον μηδὲν ἠδικηκέναι, αὐτοῖ τε ἀνελογίζοντο καὶ τοὺς ἄλλους ἐδίδασκον ὡς οὐδὲν δέοντο τούτων τῶν κακῶν, καὶ τοῖς τριάκοντα οὐκ ἔφασαν χρῆναι πείθεσθαι οὐδ' ἐπιτρέπειν ἀπολλύναι τὴν πόλιν. Καὶ τὸ τελευταῖον ἐψηφίσαντο ἐκείνους μὲν καταπαῦσαι, ἄλλους δὲ ἐλέσθαι. Καὶ εἶλοντο δέκα, ἓνα ἀπὸ φυλῆς.

Μετάφραση

Πρὸς θεῶν πατρῶν καὶ μητρῶν καὶ συγγενείας
Στο όνομα των θεών, των πατέρων και των μητέρων και της συγγενείας εξ αίματος

καὶ κηδεστίας καὶ ἑταιρίας
και εξ αγχιστείας και της πολιτικής φιλίας,

πολλοὶ γὰρ κοινωνοῦμεν ἀλλήλοις πάντων τούτων,
γιατί πολλοί συμμετέχουμε μεταξύ μας σε όλα αυτά,

αἰδούμενοι καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους παύσασθε ἀμαρτάνοντες εἰς τὴν πατρίδα,
σεβόμενοι και θεούς και ανθρώπους σταματήστε να κάνετε αδικήματα στην πατρίδα,

καὶ μὴ πείθεσθε τοῖς ἀνοσιωτάτοις τριάκοντα,
και να μην υπακούτε στους πιο ανόσιους τριάκοντα,

οἱ ἔνεκα ἰδίων κερδῶν ἀπεκτόνασιν ὀλίγου δεῖν
οι οποίοι εξαιτίας προσωπικών συμφερόντων έχουν σκοτώσει σχεδόν

πλείους Ἀθηναίων ἐν ὀκτῶ μηνσὶν
περισσότερους από τους Αθηναίους σε οκτώ μήνες

ἢ πάντες Πελοποννήσιοι (ἀπεκτόνασιν) πολεμοῦντες δέκα ἔτη.
παρά όλοι οι Πελοποννήσιοι (έχουν σκοτώσει) πολεμώντας δέκα χρόνια.

Ἐξὸν δ' ἡμῖν πολιτεύεσθαι ἐν εἰρήνῃ,
Και αν και είναι δυνατόν σ'εμάς να ζούμε ως πολίτες ειρηνικά,

οὔτοι παρέχουσιν ἡμῖν πόλεμον πρὸς ἀλλήλους
εκείνοι προσφέρουν σε εμάς πόλεμο μεταξύ μας

τὸν αἰσχιστόν τε πάντων καὶ χαλεπώτατον καὶ ἀνοσιώτατον καὶ ἔχθιστον
τον πιο αισχρό από όλους και τον πιο δύσκολο και τον πιο ανόσιο και τον πιο μισητό

καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις.
και σε θεούς και σε ανθρώπους.

Ἄλλ' γε μέντοι ἐπίστασθε εὖ
Αλλά βέβαια όμως να ξέρετε καλά

ὅτι τῶν ἀποθανόντων ὑφ' ἡμῶν νῦν
ότι από αυτούς που σκοτώθηκαν από μας τώρα

ἔστιν οὖς οὐ μόνον ὑμεῖς ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς κατεδακρύσαμεν πολλὰ».
μερικούς όχι μόνο εσεῖς αλλά και εμεῖς έχουμε χύσει δάκρυα πολλά».

Ὁ μὲν ἔλεγεν τοιαῦτα· οἱ δὲ λοιποὶ ἄρχοντες ἀπήγαγον
Και αυτός έλεγε τέτοια· όμως οι υπόλοιποι αρχηγοί οδήγησαν

καὶ διὰ τὸ προσακούειν τοιαῦτα τοὺς μεθ' αὐτῶν εἰς τὸ ἄστυ.
και εξαιτίας του ότι άκουγαν επιπλέον τέτοια αυτοί που ήταν μαζί τους στην πόλη.

Τῇ δ' ὑστεραία οἱ μὲν τριάκοντα συνεκάθηοντο ἐν τῷ συνεδρίῳ
Και τὴν ἐπόμενη μέρα οἱ τριάκοντα παρακάθονταν στὴν αἴθουσα συνεδριάσεων

πάνυ δὴ ταπεινοὶ καὶ ἔρημοι·
πολύ βέβαια ταπεινωμένοι καὶ ἔρημοι·

τῶν δὲ τρισχιλίων ὅπου ἕκαστοι τεταγμένοι ἦσαν,
Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς τρισχιλίους, ὅπου ὁ καθένας εἶχε ταχθεῖ,

πανταχοῦ διεφέροντο πρὸς ἀλλήλους.
παντοῦ στὴν πόλη διαφωνοῦσαν μεταξύ τους.

Ὅσοι μὲν γὰρ ἐπεποιήκεσάν τι βιαιότερον καὶ ἐφοβοῦντο,
Γιατί ὅσοι εἶχαν κάνει κάποιο σοβαρὸ ἀδίκημα καὶ φοβούνταν,

ἔλεγον ἐντόνως ὡς οὐ χρεῖη καθυφίεσθαι τοῖς ἐν Πειραιεῖ·
υποστήριζαν ἔντονα ὅτι τάχα δὲν ἔπρεπε νὰ υποχωρήσουν στους δημοκρατικούς·

ὅσοι δὲ ἐπίστευον μηδὲν ἠδικηκέναι, αὐτοὶ τε ἀνελογίζοντο
ὅσοι ὁμῶς πίστευαν ὅτι κανένα ἀδίκημα δὲν ἔχουν διαπράξει, καὶ οἱ ἴδιοι σκέφτονταν ξανά

καὶ ἐδίδασκον τοὺς ἄλλους
καὶ συμβούλευαν τοὺς ἄλλους

ὡς οὐδὲν δέοιντο τούτων τῶν κακῶν,
ὅτι καθόλου δὲ χρειάζονταν αὐτὲς οἱ συμφορές,

καὶ ἔφασαν οὐκ χρῆναι πείθεσθαι τοῖς τριάκοντα
καὶ ἔλεγαν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ υπακούουν στους τριάκοντα

οὐδ' ἐπιτρέπουν ἀπολλύναι τὴν πόλιν.
οὔτε νὰ ἐπιτρέψουν νὰ καταστρέφουν τὴν πόλη.

Καὶ τὸ τελευταῖον ἐψηφίσαντο καταπαῦσαι μὲν ἐκείνους,
Στο τέλος ἀποφάσισαν με ψηφοφορία νὰ καθαιρέσουν ἐκείνους,

ἐλέσθαι δὲ ἄλλους.
καὶ νὰ ἐκλέξουν ἄλλους.

Καὶ εἴλοντο δέκα, ἓνα ἀπὸ φυλῆς.
Καὶ ἐξέλεξαν δέκα, ἓναν ἀπὸ κάθε φυλῆ.